

SPSR Mokslo Akademijos
Bibliotekos Direktorius
Vilnius.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

Zarasai.
Nr. 42 (92)
Eina nuo 1945 m.

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR
ZARASŲ APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

1946 m.
Liepos mėn.
13 d.
Šeštadienis
Kaina 20 kap.

Pilnai išpildyti trečiojo LLKJS suvažiavimo nutarimus

Gegužės mėnesyje vykęs LLKJS trečiasis suvažiavimas kvietė visas respublikines komjaunimo organizacijas ir kiekvieną komjaunuolį ir komjaunuolę dar stipriau susiburti apie didžiąją bolševikų partiją ir drg. Stalina, sustiprinti revoliucinį budrumą, mobilizuoti visas jaunimo jėgas stalininio penkmečio išpildymui ir perpildymui, greitesniam liaudies ūkio atstatymui, vokiškųjų okupantų sunaikintam.

Valsčių komjaunimo komitetai ir pirminės komjaunimo organizacijos apsvaistę trečiojo LLKJS suvažiavimo nutarimą numatė eilę praktinių priemonių ir stojo prie jų įgyvendinimo.

Komjaunimo organizacijų įėjomis buvo pravesta gyventojų tarpe paskolos pasirašymas TSRS liaudies ūkio atstatymui 4893000 rub. sumoje ir surinkta 95650 rub. grynas.

Ypačiai pasižymėjo šiame darbe Dusetų valsčiaus komjauniniai drg. drg. Namajūnas, Stalėmėkaitė, Ivanovaitė. Didelį aiškinamąjį darbą atliko penkmečio planą liaudies ūkio atstatymui bei išvystyti priėmė Imbrado valsčiaus komjaunimo organizacija (kur komсорgė drg. Fedaskevičiūtė). Agitatoriai — komjauniniai drg. drg. Kiseliovas, Ivanovaitė ir kit., pravedė valsčių tarpie susirinkimus bei pasikalbėjimus aiškinant penkmečio planą. Imbrado komjaunimo organizacija suteikė didelę pagalbą valsčiui, pristatant piena ir kitus produktus valstybei.

Už išpildymą pirmojo penkmečio pieno plano Imbrado valsčiui suteiktą LKP(b) Zarasų apskrities Komiteto ir apskrities Vykdomojo Komiteto pereinamoji Raudonoji Vėliava, kurios iškovojo didelį darbą atliko komjauniniai.

Tačiau reikalinga pažymėti, kad didelė dalis LLKJS trečiojo suvažiavimo uždavinių komjaunimo organizacijose lieka dar neišpildytų. Daugelis komjaunimo organizacijų neveda tinkamo masinio aiškinamojo darbo, komjaunuolių ir nesajunginio jaunimo tarpe, nukreipto fašistinio nacionalistinio palėpio ir jų ginkluotųjų gaujų atidengimui.

Dusetų gimnazijoj ilga laiką dirbo nacionalistinė nelegali jaunimo organizacija, kuri vedė antitarybinę agitaciją ir teikė

pagalbą buožinėms—nacionalistinėms gaujoms. Tik dėl bolševistinio nebudrumo Dusetų valsčiaus komjaunuolių galėjo tas įvykti.

Eilė komjaunimo organizacijų, Smalvų, Dūkšto, Rimšės ir kitų valsčių, neteikia jokios pagalbos mokytojams ir valsčiaus vykd. komitetams pasiruošiant naujiems mokslo metams.

Daugelis nesimokančių vaikų nepaimti įskaiton. Mokyklų remontas praeina labai silpnai, kurios neruošiamos, o šiame visame komjaunuoliai gali daug ką padėti.

Komjaunimo organizacijos ir daugelis komjaunuolių, dirbantieji pirkvių skaityklų vedėjais, mažai kreipia dėmesio į spaudos platimą ir skaitytojams laiku nepristatomi laikraščiai.

Reikalinga pasiekti tai, kad kiekvienas valstietis, darbininkas, tarnautojas, išrašęs laikraštį, laiku jį gautų.

Už trūkumus komjaunimo organizacijų darbe turi nešti didelę atsakomybę partinių organizacijų sekretoriai ir valsčiaus partorgai. Bet tai suprasti nenori Rimšės valsčiaus partorgas drg. Ivanovas, Dūkšto valsčiaus partorgas drg. Duškinas, drg. drg. Puškovas, Kožankovas ir daugelis kitų, kurie nesilima priemonių komjaunimo darbo pagerinimui neteikia jokios pagalbos komjaunimo organizacijų darbe.

Reikalinga padaryti galą šiam nerūpestingumui komjaunimo organizacijų darbe.

Apskrities stojo į patį atsakomybę laikotarpį, liepos mėnesyje turi būti galutinai užbaigti pieno, kiaušinių, vilnų ir šieno pristatymų valstybei planai, tam, kad pilnai pasiruošume pirmųjų stalininio penkmečio metų derliaus nuamimui.

Visos komjaunimo organizacijos turi laikyti svarbiausiuoju uždaviniu visų komjaunuolių ir nesajunginio jaunimo mobilizaciją greitesniam naujojo stalininio penkmečio įvykdymui, ir viršimui. ar imiausiomis dienomis likviduoti lietuviškųjų vokiškųjų nacionalistų palėpį ir jų ginkluotąsias gaujas darbo jaunimo tolimesni susibūrimą apie bolševikų partiją ir Tarybų valdžią padidinti polit. masinį darbą jaunimo tarpe tam, kad artimiausiuoju laiku pasiekti kad LLKJS trečiojo suvažiavimo nutarimas būtų įgyvendintas.

PIENO PARUOŠŲ PIRMŪNAI

Pieno pristatymų tempai daugelyje apylinkių pastaruoju metu ėmė sparčiai kilti ir daugelis naujakurių ir valstiečių jau atliko pieno pristatymus valstybei, sėžiningai įvykdami metinį pieną, kiaušinių ir vilnų pristatymų planą. Antavės vals., Duburaitių km., naujakuris Leščinskas Vladas išpildė metinę užduotį iki birželio 20 d. 110%. Taip pat, to paties valsčiaus Papielinės km. valstietis—biedniokas Davainis

Vladas, atliko metinį pieną pristatymų užduotį iki birželio mėn. virš plano.

Mūsų apskrities valstiečiai turi sekti savo kaimynų pavyzdžiu ir artimiausiu laiku atlikti valstybines prievoles. Prieš laiką įvykdymai valstybines užduotis padėsime greičiau atstatyti mūsų sugriautąjį kraštą, pakelti visų darbo žmonių, tuo pačiu ir savo, gyvenimo lygį.

G. Stankūnaitė.

TARYBŲ SAJUNGOS DIDVYRĖ (Marijos Melnikaitės mirties 3 metų sukakčiai)

Vokiškieji fašistiniai grobikai, užpuolę mūsų didžiąją šalį, žengė tolyn į rytus grobdami ir degindami mūsų tarybinius miestus ir kaimus, žudė ir degino tarybinius gyventojus; senelius moteris ir vaikus. Šis jų žveriškas elgesys tarybinių žmonių širdyse sukėlė didžiulį neapykantą priešui. Tarybinė liaudis, pamesdama savo gyvenamuosius namus, ėmė trauktis toliau į rytus, stojo į Raudonosios Armijos eiles ir ėmė keršyti priešams.

Zarasų miesto jaunuolė — komjaunuolė Marytė Melnikaitė, kaip ir daugelis mūsų Tarybinės Lietuvos jaunuolių, neliko priešui okupuotoje teritorijoje, nesigailėjo savo jaunystės ir ateities, savo tėvų ir brolių, aplėdo gimtąjį Zarasų miestą ir pasitraukė toliau į rytus, stojo ginti mūsų mylimąją Tėvynę, ginti tarybinę liaudį nuo piktybų fašistinių barbarų.

Neužgol Marytė vėl savo gimtinės apylinkėse, bet jau ne tėvų namuose, o didžiuliose miškuose, „Kęstučio“ būrio partizane, tarybinės liaudies gynėja didžiausias fašistiniams grobikams priešas.

Sunkios buvo dienos fašistiniams grobikams tada, kai jauna mergaitė patikdavo juos; nuo jos rankų virto nuo bėgių dešimtys fašistinio transporto vagonų. Ji niekad nebuvo paniūrus, visad buvo linksma. Į mūsų ji ėjo su daina ir visad nugalėdavo priešus. Ji žinojo, kad visis jos darbai ir kova — Tėvynės gerovei.

Ir štai vieną dieną Marytė išstiko nelaimė. Jai beinant į Baltarusijos partizanų štabą, pastojosi vokiškieji fašistiniai grobikai ir lietuviškieji nacionalistai. Marytė su mažu savo būreliu ilgą laiką kovojo su jais ir pagaliau ji liko viena, bet nenusiminė, o dar geriau ir taikliau mušė priešą kolei pristigose šaudmenų. Po minutės Marytė liko su granata kuria norėjo susisprogdinti, bet toji nesprogo ir Marytė atsidūrė plėšikų rankose, kurie ją atidavė į gestapo rankas.

Sunkios buvo Marytei paskutinės gyvenimo valandos. Gestapininkai badė adatomis, degino geležimi, tikėjosi išgauti iš Marytės apie likusius draugus, apie mūsų tarybinių

patrioty tikslą. Bet viskas buvo veltui, vokiškasis gestapas nieko neišgavo, nusprendė Marytę pakarti ir 1943 m. liepo 13 d. balta-plaukė mergaitė atsidūrė ant kartuvių. Taip baigė tarybinė patriotė — jaunuolė Marytė Melnikaitė savo gyvenimą.

Marytės Melnikaitės praėjusias sunkios kovos kelias ir didvyrišką mirtį, mušant hitlerinius okupantus, įkvėpė Tarybų Lietuvos jaunimą į naujus laimėjimus atstatant fašistinių grobikų sugriautą kraštą. Jaunos didvyrės — patriotės vardas amžinai skambės plačiojoje Tarybinėje šalyje nuo Klaipėdos ligi Vladivostoko. Ji žuvo, tačiau jos darbai ir begalinė meilė darbo liaudžiai ir savo Tėvynei liks mums pavyzdžiu.

Tebūna tau Marytė lengva Lietuvos žemelė. Amžina garbė didvyriams kritusiems kovoje už mūsų tarybinės Tėvynės laisvę iš nepriklausomybės.

A. Bobrovas
būv. „Kęstučio“ būrio partizanas

Garbingoji Vilniaus išvadavimo sukaktis

Lygiai prieš dvejuis metus, 1944 m. liepos mėn. 13 d. Raudonosios Armijos daliniai išvadavo Tarybų Lietuvos sostinę —Vilnių. Tą dieną po plačiąją mūsų Tėvynės nuskaubėję Vyršiausiojo Karinomenės Vado draugo Stalino Įsakymas —išvadovota Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos sostinė Vilnius.

Trečiojo Baltarusijos Fronto kariuomenė, vadovaujama armijos generolo Černiachovskio, užėmusi Minską, savo galingąjį smūgį nukreipė į Vilnių. Vokiškieji grobikai, tikėdamiesi sulaukyti Raudonosios Armijos puolimą ir išlaikyti Vilnių, kaip svarbų strateginį punktą —geležinkelį mazgą, permetė čionai dideles savo jėgas, tuo būdu suteikdami savo, Baltarusijoje sudaužytoms jėgoms, pastiprinimą. Gebelsinis radio visą laiką skelbė, kad vokiečių armija Vilniaus neatiduos. Tačiau, jau liepos mėn. 7 d. generolo majoro Aslanovo tankistai išėjo iš rytų pusės prie Vilniaus, o iš šiaurės forsavę Nerį 10-tyje kilometrų nuo Vilniaus išiveržė į miestą motorizuotos dalys.

Dvylika kartų tą dieną kontratakavo vokiečiai, tačiau generolo majoro Aslanovo tankistai visus jų puolimus atmušė. Liepos mėn. 8 d. iš pietryčių pasirodė generolo majoro Kalinino pėstininkai, o iš šiaurės —Tarybų Sąjungos Didvyrio generolo majoro Kazarjano

kariuomenė ir pavakary prasidėjo stūrmis. Vokiečiai, jausdami paskutines savo valandas, įnirusiai gynėsi, tačiau mūsų tankistai apėję Vilnių iš pietvakarių, o pėstininkai iš šiaurės vakarų, uždarė geležinėmis replėmis vokiečių įgulą esančią Vilniuje. Vokiečiai metė pastiprinimui oro desantą, tačiau jis zenitinių kulkosvaizčių ir pėstininkų ugnimi buvo sunaikintas. Vilnių gynė rinkiniai vokiečių kariuomenės daliniai, tačiau po dviejų su puse valandų mūšio liepos mėn. 13 d. Vilnius buvo galutinai išvalytas nuo hitlerinių okupantų.

Fašistai neteko Vilniuje 8.000 kareivių ir karininkų užmuštais, o 5.000 buvo paimita į nelaisvę. Raudonajai Armijai čia teko trofėjai: 156 pabūklai, 68 tankai bei vikšriniai pabūklai, 1.500 automašinių, 300 kulkosvaizčių, 7.000 šautuvų, 56 sandėliai su ginklu šaudmenimis ir 97 su kariniu turtais bei maistu ir 6 traukiniai su krovniais ir kit.

Prie Vilniaus išvadavimo prisidėjo ir Lietuvos partizanai. Vilniaus miesto gatvėmis ranka rankon su Raudonosios Armijai kariais kovėsi ir Adomo Mickevičiaus vardo būrio partizanai. Su meile ir pagarba prisimins Lietuvos darbo žmonės didvyrių vardus, kaip armijos generolas Černiachovskis, generolas majoras Aslanovas, Kalininas, Tarybų Sąjungos Didvyris generolas majoras Kazarjanas.

Amžinai bus dėkinga Lietuvos liaudis Raudonajai Armijai ir didžiajam Stalinui už išvadavimą iš vokiškosios vergijos.

Niekuomet neužmirš lietuvių tauta vokiečių padarytų skriaudų Lietuvai. Tai —jie, vokiškieji grobikai, sunaikino gražulį, senąjį Gedimino miestą. Tai —jie, fašistiniai budeliai, Panevėžiuose susaudė tūkstančius Lietuvos darbo žmonių. Tai —jie, hitleriniai okupantai, norėjo pavergti ir išnaikinti lietuvių tautą.

Tačiau nežiūrint vokiškųjų banditų padarytų skriaudų Vilniaus miestui jis greitai, padedant broliškomis respublikoms, atsistato. Jau atstatyta ir veikia eilė įmonių, o dar kita eilė baigiama atstatyti. Per šiuos paskutinius du metus Vilnius žymiai pagražėjo, atsistatė ir vėl senoje mūsų sostinėje verda pilnu tempu gyvenimas.

Ketvirtąjo stalininio penkmečio plano įvykdymo laikotarpyje Vilnius visai pasikeis. Bus atstatytos senos, vokiečių sugriautos, įmonės ir pastatytos naujos. Vilnius atsikels ir kultūriniai. Bus pastatyta daug naujų mokyklų, ligoninių, teatrų ir kitų pastatų.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės, bolševikų partijai ir didžiajam Stalinui vadovaujant, dės visas pastangas greitesniam Vilniaus ir viso mūsų krašto atstatymui.

V. Šileikis
Ats. leitenantas

IŠKOVOJO PEREINAMĄJĄ Raudonąją Vėliavą

Imbrado valsčiaus valstiečiai, valstiečiai savo išpareigojimus vykdydami ketvirtojo stalininio penkmečio plano ir Lietuvos Ministrų Tarybos ir LKP (b) Centro Komiteto nutarimą dėl socialistinio lenktyniavimo išplėtimo pieno privalomųjų pristatymų valstybei planą įvykdyti prieš laiką, šį natūralią apsvartė savo susirinkimuose ir išjungė iš socialstybes išpareigodami prieš laiką atsiskaityti su pieno privalomaisiais pristatymais pirmajame pusmetyje ir iškovoti pirmą vietą Zarasų apskrityje, Imbrado valsčiaus

Agronomo patarimai

DIDELIS PAVOJUS BULVIŲ AUGINTOJAMS

Mūsų kultūrinius augalus puola įvairūs kenkėjai, sunaikindami didesnę ar mažesnę dalį derliaus. Pats pavojingiausias kenkėjas, kuris gadina išimtinai vien bulvių pasėlius, yra kolorado vabalas. Iki šiol mūsų krašte jis dar nebuvo žinomas. Bet paskutiniu metu plačiai išplitęs Vakarų Europoje, priartėjo ir prie mūsų respublikos, o kartu ir prie visos Tarybų Sąjungos sienų. Yra žinių, kad šis vabalas jau pasirodė Rytprūsioje ir Lenkijoje ir iš ten rimtai grėsia mūsų kraštui. Labai svarbu, kad šio kenkėjo pasirodymas būtų laiku pastebėtas ir jau pradžioje imtasi skubių ir griežtų priemonių jam likviduoti. Priešingu atveju nukentėtų bulvių augintojai, o kartu ir visa šalis, nes bulvėms, bet ir kitomis priemonėmis. Be to, kenkėjo sugebėjimas skraidyti leidžia ir jam pačiam persikelti iš vienos vietos į antrą.

Pats kolorado vabalas gal kiek primena boružę, bet tik šiek tiek didesnis. Turi 10–12 mm ilgio, kūno paviršius gelsvos spalvos, dažnai nuo šviesiai geltonos iki molinės. Dėganieji sparnai kieli ir turi charakteringų 10 juodų dryžių.

Žiemą praleidžia žemėje ir pavasari, kai orai atšyla, išlenda į paviršių ir ima ieškotis sau maisto. Geriausias jam maistas jauni bulvių daigai, kuriuos apipuola ir sunaikina. Bet jis nevengia ir suaugusių bulvienoju kenkia tiek pats vabalas, tiek jo vikšrai.

Vabalai veisiasi kiaušinėliais, kuriuos jie deda maždaug 2 savaitės po bulvių sudygimo. Po keletos dienų iš kiaušinėlių išsiritą lervos — kirminai, kurie pasižymi nepaprastu ūdrumu, ir, jeigu jų didesnis kiekis, greit nugriaužia visus bulvių lapus.

Jeigu bulvienojai jau paauge, lervos laikosi jų viršūnėje, kur lapai minkštesni, ir tokiu būdu pirmiau nukentia viršūniniai lapai. Pradžioje lapuose išgriauija skylos, o vėliau nugriaužia ir pačius lapus. Kartais lervos nugriaužia visus bulvienojus, ir bulvių laukas atrodo tartum nuganytas.

Jeigu toks užpuolimas įvyksta tada, kai bulvių gumbai dar neužsimerge, visas derlius žūva.

Suaugusios lervos lenda į žemę,

išplūdė ir š. m. liepos mėn. 8 d. jiems buvo įteikta LKP (b) Zarasų apskr. Komiteto ir apskrities vykdomojo Komiteto pereinamoji Raudonoji Vėliava. Valstiečiai dėkodami partijai ir vyriausybei už tokį aukštą įvertinimą pasižadėjo dar daugiau dirbti ir garbingai išlaikyti pirmąją vietą Zarasų apskr. pieno privalomais pristatymais ir antrajame pusmetyje ir niekam neatiduoti pereinamosios Raudonosios Vėliavos.

Paukštytė.

virsta lėliukėmis ir po savaitės išlenda jau jaunais vabalais. Tokiu būdu vabalo išsivystymui reikia nuo 4–7 savaičių.

Kolorado vabalo didelis kenksmingumas glūdi tame, kad jis pasižymi nepaprastu ūdrumu, vislumu ir sugeba įvairiais būdais ir priemonėmis persikelti iš vienos vietos į kitą. Nustatyta kad iš vienos patelės, esant palankioms sąlygoms per metus gali išsivystyti daugiau kaip 31 milijonas vabalų, o lervos nugriaužia iki 8 centner. bulvių lapų.

Jo nepaprastas sugebėjimas pakelti badą (gali išbūti be maisto, jeigu gauna vandens, 11 mėn.) palengvina jo išsiplėtimą ne tik su bulvėmis, bet ir kitomis priemonėmis. Be to, kenkėjo sugebėjimas skraidyti leidžia ir jam pačiam persikelti iš vienos vietos į antrą.

Todėl ir mes kiekviens turime šį kenkėją pažinti, kad jau iš pat pradžių būtų jis pastebėtas ir užkirstas kelias jo tolimesniam plitimui. Visi bulvių augintojai turi dažnai apžiūrėti savo bulvių pasėlius ir pastebėję įtartinau apžiūrėtus bulvių lapus pranešti apie tai valsč. agronomui arba mokytojui, o šie, patikrinę pranešimo tikrumą praneša apskr. Ž. Ū. Skyriui ar sėkly Kontrolės ir augalų karantino Inspekcijai, pristatant kartu ir pačią kenkėją. Po to bus imtasi pačių grieščiausių priemonių kovai su kolorado vabalu.

Pas mus kolorado vabalas galėjo patekti su vokiečių kariuomenės transportais ar su pervaromais gyvuliais. Atsižvelgiant į tai, kad su išsiplėtusi klorado vabalu kova darosi sunkiai įmanoma, jis turėtų būti pastebėtas pirmiauose židiniuose ir sunaikintas. O tas įmanoma tada, kai į šį darbą įsijungs visi krašto gyventojai, nes ir vyriausybė mus remia, išleisdama daugybę plakatų ir brošiūrų kovai su kolorado vabalu ir kartu įpareigoja vesti platus aiškinimą, kad kolorado vabalas neužklyptų mūsų nepasiruosusių.

Janulevičius
Zarasų ap. Augalų Kar.
Insp. V-kas

Baikime atsiskaityti su ketvirtojo penkmečio valstybine paskola

Dar neseniai buvo realizuota ketvirtojo penkmečio valstybinė paskola, tačiau dar ne visi yra pilnai su ja atsiskaitę. Kiekvienas pilietis, pasirašęs šią paskolą, turi atsiminti, kad jis savo sutaupymis prisideda prie greitesnio liaudies ūkio atstatymo ir išvystymo, kad greičiau padeda atsiskaityti su valstybe įnešamas pasirašytąją sumą.

Be to, paskolintos lėšos nenuveina veltui. Pavz, trečiąją karo paskolą pasirašę piliečiai gavo gerus laimėjimus: drg. drg. Sergedėjėvas išlošė 500 rub, Lebedėvas—500 rub, Stankevičienė—1000 rub, Dručininas—1000 rub, Ivanovienė—500 rub.

A. Naras.

SIEMAS VALSTYBEI.

Zarasų apskrities šieno priėmimo punktuose jau pasirodė piravieji vežimai su šieno privalomais pristatymais valstybei.

Kiekvienas doras valstietis skuba atsiskaityti pirmoje eilėje su valstybe. Į Dūkšto valsčiaus šieno priėmimo punktą valstiečiai pradėjo vežti iš visų valsčių šieną.

Geriausiai atlieka šieno privalomus pristatymus Rimšės valsčiaus valstiečiai, kurie jau iki 10 d. pristatė 2,247 kg. šieno valstybei. Neblogai vyksta šieno privalomieji pristatymai ir kituose valsčiuose, kaip Smalvu ir Dūkšto. Blogiausiai atsiskaito šieno privalomaisiais pristatymais su valstybe Salako valsčius, kuris iki liepos 10 d. vos tepristatė 200 kg. šieno.

Iki liepos 10 d. Dūkšto valsčiaus šieno priėmimo punktas priėmė 4,620 kg. šieno.

A. Naras.

Užmiršta sritis

Trečias LKJS suvažiavimas atžymėjo vieną iš rimtų komjaunimo organizacijų darbo trūkumų, tai blogą pirminių organizacijų darbą nesąjunginio jaunimo tarpe. Mūsų apskrityje virš šimto jaunuolių dirba samdininiais buožių ūkiuose. Apskrities komjaunimo komitetas (sekretorius drg. Matukas), o taip pat valsčių komitetų sekretoriai nei vieną kartą nepravedė su šiais jaunuoliais nė vieno susirinkimo, nė vieno pasikalbėjimo gynant jų ekonominius ir teisinius interesus arba kitais kokiais nors klausimais ir temomis. Jie visai šį darbą praleido pro pirštus ir paleido savitakai.

Kiekvienas valsčiaus komjaunimo komitetas turi žinoti savo jaunimą dirbantį samdininiais pas buožes, periodiškai praveisti su jais susirinkimus ir pasikalbėjimus, ginti jų ekonominius ir teisinius interesus tam, kad šis jaunimas artimiausiu laiku taptų svarbiausiu ramsčiu komjaunimo organizacijų darbe ir aktyviai dalyvautų pravedamuose darbuose, patraukiant geriausius iš jų į komjaunimo eiles.

J. Dunojietis.

Iki galbą agitatoriams

KLUBŲ - SKAITYKLŲ IR BIBLIOTEKŲ DARBO FORMA IR METODAI AIŠKINANT DIRBANTIESIEMS PENKMEČIO PLANĄ

Teisingai ir aiškiai aiškinti darbininkams, valstiečiams, tarnautojams ir inteligentijai įstatymą apie naująjį stalininį penkmečio planą — pagrindinis ir garbingas visų kultūros švietimo organizacijų ir įstaigų uždavinys einamajame momente.

Kad išsąmoninti kiekvienam tarybiniam piliečiui liaudies ūkio atstatymo ir išvystymo didį planą, būtina panaudoti visas patirtos praktikoje formas ir metodus aiškinamajam darbui. Tokių formų ir metodų yra labai daug. Bibliotekose, klubų — skaityklose visų pirma reikalinga organizuoti knygų parodas, rekomenduoti literatūrą ir duoti skaitytojams naujo penkmečio plano susipažinimui ir nagrinėjimui.

Taip pat galima parodyti 1950 m. mūsų penkmečio didžiuosius nuveiktus darbus. Šitam galima panaudoti iš laikraščių ir žurnalų iškarpas. Jeigu yra menininkas arba geri piešėjai galima parodyti liaudies ūkio atstatymo ir išvystymo darbų objektus, o iš šonų galima nupaisyti stalininio penkmečio produkcijos augimo grafikus.

Būtinai reikalingas kiekvienoje klubo—skaitykloje, bibliotekoje turėti lozungus, rodančius penkmečio plano pagrindinius uždavinius, lozungus — šaukiančius stalininio penkmečio plano uždavinių išpildymui. Reikalinga susenėjusius lozungus, kaip pavz., apie paskolą, rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, Pirmosios, Gegužės ir Pergalės dienos pakeisti.

Būtinai reikalinga vesti darbą laikraščiais, iškabinėti juos bendram skaitymui, reguliariai keisti laikraščius įpatingai valsčiuose ir apylinkėse.

Klubų seenoje reikalinga tankiau statyti saviveiklos pasirodymus, kuriuos reikalinga pašvesti politiniams pranešimams

ketvirtojo penkmečio plano uždaviniams. Teisingas pasikalbėjimų organizavimas, bet kokia tema, apie naują penkmetį ir po to meninė saviveikla klubuose ir pirkių skaityklose pritrauks daug klausytojų.

Naudinga organizuoti klausimų ir atsakymų vakarus, pašvestus penkmečio planui. Dirbti reikalinga taip: gyventojams iš anksto pranešama apie ruošiamą klausimų ir atsakymų vakarą ir kokia tema. Šiam darbui, pirmiau visko, turi būti paruoštos valsčiaus, kaimo, imonių ir įstaigų aktyvas, turi būti paruošti asmenys, kurie duos klausimus ir į juos atsakymus.

Kad užtikrinti klausimų gavimą reikalinga, kad klubo vedėjas keliomis dienomis anksčiau surinktų klausimus, pateiktus raštu. Patalpoje galima pakabinti dėžę su užrašu: „Rašiškus klausimus dėkite čia.“ Vakaruose galima atsakyti ir ne į rašiškus klausimus. Atsakymui būtinai reikalinga pasiruošti. Būtinai 2-3 kart. į mėnesį dirbantiesiems daryti pranešimus bei skaityti paskaitas apie einamąjį momentą, apie esančius dabartiniu metu uždavinius, apie ketvirtojo penkmečio planą. Laikraščius skaitymą dirbantiesiems, mokant, galima padaryti idiomu. Tam reikalui skaitančiam reikalinga parinkti medžiagą skaitymui ir išsąmoninti apie ką tenai kalbama. Po šito žemėlapyje žiūrėti kur tas viskas vyksta, kada gerai supras skaitytojas, tik tada pradėti laikraščio skaitymą klausytojams. Bibliotekos turi organizuoti skaitytojų konferencijas pasikalbėjimais.

Šiomis darbo formomis pasiekiama tai, kad skaitytojai geriau skaitys knygą ir žymiai padidės skaitytojų skaičius. Jegorovas

Senutė agitatorė

Zarasų apskrities pietuose didžiajam genijui Leninui, jo išauklėtai komunistų partijai ir tarybinei valdžiai. Jos gyvenamajame kambaryje ant sienos kaba išpuoštas Lenino portretas, žemiau ant mažo staliuko guli VKP(b) istorijos trumpasis kursas ir laikraščiai. 1946 m. vasario mėn. 10 d. Ruzalė Liudvikovna Aleksandrovič Rimšės rinkimnėje apylinkėje pirmoji atidavė savo balsą už komunistų ir ūpartinių bloko kandidatus. Šią moterį dažnai aplanko apskrities aktyvas ir valsčiaus darbuotojai. Kyla klausimas: kasgi toji Ruzalė Liudvikovna Aleksandrovič? Plačiau išsišnekėję paaiškėjo, kad ši, antrą pusmį metų gyvenanti, moteris ant savo pečių yra pernešusi sunkią ir gana sudėtingą gyvenimo našą. Ji puikiai prisimena 1917-sius Didžiosios Spalio Socialistinės revoliucijos metus, matė tiesos kovą su melu ir agresija, du kart asmeniškai matė Lenina, du kart drg. Leninaš širdingai spaudė jai ranką. Šios moters sieloje, kaip ir visoje progresyvinėje žmonių, gimė neužmiršta meilė

didžiajam genijui Leninui, jo išauklėtai komunistų partijai ir tarybinei valdžiai.

Ruzalė Liudvikovna Aleksandrovič yra viena iš politiniai apsišvietusių moterų Rimšės valsčiuje, ji žino kaip gimė, augo ir grūdinosi jauna tarybų valstybė, skaitydama laikraščius gerai žino dabartinius pasaulinius įvykius, žino artimiausius mūsų šalies uždavinius ir panašiai.

Ji dažnai veda pasikalbėjimus su valsčiaus valstiečiais, pravedama agitacinį darbą aiškinant ketvirtojo stalininio penkmečio planą liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti įstatymą, pieno privalomųjų pristatymų valstybei reikšmę ir kit.

— Mės, tarybinės moters, — sako drg. Aleksandrovič, — visomis savo jėgomis prisidedame prie greitesnio mūsų šalies atstatymo ir ketvirtojo penkmečio plano įvykdymo.

Šios pavyzdingos agitatorės pavyzdžiu turėtų pasekti ir kitos.

G. Seklys

Redaktorius
A. BRAŽIONIS